

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 250.

Solote Session.

60de Møde.

Lørdagen den 13de December Kl. 1.

(Fortsat.)

L. C. Larsen: I det Besentlige er Alt det blevet sagt, som jeg kunde ønske at sige i Anledning af den ærede Ministers Øttringer. Jeg vil blot tillade mig at tilbagefalde i hans Erindring de Erfaringer, som hidtil ere gjorte med Hensyn til Lovgivningen om Bøxlers Benyttelse. Den ærede Minister vil ubetvibul vide, at der var en Tid, da man søgte at indstrænke Benyttelsen af Indenbyes-Bøxler, men at man allerede for 17 Aar siden opgav at sætte nogen Grændse i den Henseende, fordi Erfaringen lærte, at det var vanstelig, skadeligt og unyttigt. Jeg troer, at man meget snart vil komme til den Overbeviisning, at de Ulemper, man har tilskrevet Bøxler, allerede have viist sig at være saa store, at de ikke let kunne blive større, om det tillædes at udstede 6 Maaneders Bøxler; thi disse Ulemper hidrøre fra ganske andre Omstændigheder, som ikke staae i Forbindelse dermed, om Bøxlen er trukket paa 3, 4 eller 6 Maaneder eller en længere Tid; disse Ulemper hidrøre fra Misbrug af Crediten. Selv om man aldeles forbød Udstedelsen af Bøxler, vilde omtrent det Samme vise sig, som eengang har viist sig. Det forekommer mig ogsaa, som det er blevet bemærket, at der ikke kan tages noget Hensyn til hvad Nationalbanken har ytret i denne Sag; thi det staaer den ganske frit for at til-

bagevisse Bøxler, som den ikke ønsker, og til den Bemærkning, at Nationalbanken vilde trække sig tilbage fra Discontering, som er en af de Hovedopgaver, hvorfor den er stiftet, kan der formeentlig aldeles intet Hensyn tages. Hvad der er anført af Grossererforetøtet, synes ogsaa at tyde paa, at man finder det ønskeligt, at Bøxlernes Udstedelsestid forlænges, og naar det er blevet anført, at der er fremsat Ønske om Forandring af Bøxelovgivningen i andre Retninger, skal jeg dertil bemærke, at saalænge man ikke kender disse Forslag til Forandringer, kan man ikke have nogen Mening om, hvorvidt der af den Grund kunde være Anledning til at udstyde denne Lov. Paa den anden Side er det, som den ærede Minister bemærkede, fuldkommen rigtigt, at der aldeles ikke er nogen Nødvendighed for nu at fremskynde denne Sags Behandling, da det vilde være tilstrækkeligt, om en saadan Lov kom ud inden 1ste April 1862; det er heller ikke Forslagsstillernes Tænke, at dette Forslag skulde blive til Lov i denne Session, idet man blot har benyttet den Anledning, som Stempellovens Forelæggelse og Vedtagelse her i Thinget har givet, til at fremkomme med dette Forslag. Jeg kan derfor ikke see, at der for mit eget Vedkommende, og jeg troer, at mine Medforslagsstillere ere enige med mig deraf, er nogen Anledning til at tage Forslaget tilbage, hvorimod jeg ikke skal have Noget imod, at det bevæger sig langsomt fremad, hvis man ellers finder Anledning til at fremme det, og at det staaer hen til næste Session, om der i denne Retning kan fremkomme en Lov eller ikke.